Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

E. S. Brooks

Cristofor Columb

Editor Aldo Press, București

© by Dexon Office, 2014
Toate drepturile pentru această versiune aparțin Dexon Office
Informații, comenzi
Email dexonoffice@gmail.com
www.aldopress.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Brooks, Elbridge Streeter
Cristofor Columb/Brooks Elbridge Streeter; trad:
Ana Precup.-Bucureşti, Aldo Press, 2003
ISBN: 973-7945-04-2
i. Precup, Ana (trad.)

910.4(460), Columb, C.

E. S. Brooks

Cristofor Columb

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

băieții și fetele din America nu ar trebui să se plictisească niciodată. Iar această poveste a fost posibilă și s-a terminat cu bine datorită unei alte povești mai scurte, dar nu mai puțin interesante, despre curajul, devotamentul și credința dârzului marinar genovez, pe care oamenii l-au cunoscut sub numele Don Cristofor Columb, Amiralul Oceanelor.

Sfârșit

CUPRINS

Prefață 4
Capitolul I: Ideea unui băiat 5
Capitolul II: Ce credeau oamenii despre această idee 10
Capitolul III: Cum a devenit Columb prieten al reginei 16
Capitolul IV: Plecarea Amiralului 22
Capitolul V: Aventurile trăite de marinari pe Marea întunecată 29
Capitolul VI: Ce a descoperit Columb 35
Capitolul VII: Cum a reușit un băiat să strice expediția lui Columb 42
CaOtolul VIII: Cea de-a doua încercare 48
Capitolul IX: Cum au început necazurile pentru Amiral 54
Capitolul X Din paradis în închisoare 60
Capitolui XI: Întoarcerea Amiralului și cum a reușit să plece din nou 67
Capitolul XII: Cum a făcut Amiralul pe Robinson Crusoe 75
Capitolul XIII: Sfârșitul poveștii 83
Capitolui XIV: Cum s-a sfârșit povestea 89

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Prefață

Această carte este oferită și dedicată fetelor și băieților americani, ca prim volum dintr-o serie realizată special pentru ei și care va fi întitulată "Copilăria marilor oameni". În această serie, locul de onoare, sau mai bine spus poziția .de onoare, o are Columb, Amiralul, pentru dacă nu ar fi fost el, cu credința, curajui și perseverența sa, n-ar mai fi existat tinerii americani, așa cum știm noi astăzi, care să citească despre acești mari oameni și de care să se arate interesați. Columb a fost primul care a deschis Americii porțile spre progres, a descoperit Lumea Nouă, a fost un adevărat erou al perseverenței, în ciuda piedicilor, și a triumfului asupra tuturor obstacolelor. A fost o adevărată înspirație și un îndrumător pentru poporul american, încă din timpul vieții sale, popor pe care 1-a îndemnat să muncească în credință și să spere până la sfârșit în atingerea idealului pentru care s-a luptat. "Adevărata poveste a lui Cdstofor Columb" va fi urmată de "povestea adevărată" a altor oameni pe ale căror nume le cinstim și le respectăm, care au făcut lumea mai bună doar prin faptul că au existat pe acest pământ și care au ajutat la crearea și dezvoltarea libertății americane, a forței și a progresului.

Va fi dificilă prezentarea tuturor acestor virtuți într-o manieră simplă, directă și sinceră specifică celor mici care să le arate cum eroul poate fi om, iar omul, la rândul luir să fie erou,*

*** Nota editurii**

Prefața a fost scrisă chiar de autoare, motiv pentru care o păstrăm în forma originală, considerând că este parte întegrantă a acestei cărți. Ea a fost dedicată tinerlor americani, fiind, la momentul respectiv, primul volum dintr-o serie dedicată marilor oameni ai lumii,

Capitolui I
Ideea unui băiat

Tuturor ne place să citim despre oameni care au făcut lucruri mărețe. Aceasta este povestea lui Cristofor Columb, omul care o descoperit America. A trăit acum mai bine de patrui sute de ani. Cât a fost copil a locuit în Genova. Era un oraș frumos, situat în partea de nord-vest a unei țări, numită ltalia. În spate, orașul era mărginit de munți, în față, era marea, iar orașu1 era așa de frumos încât oamenii care trăiau acolo 1-au numit "Genova cea Superbă". Cristofor Columb s-a născut în acest minunat oraș al Genovel în anu1 1446, pe strada Pontiello, numărul 27. Era un băiețel ager, cu o figură vioaie, ochi limpezi și părul b1ond. Numele tatălui său era Domenico Columb, iar al mamei sale, Susanna. Tatăl lui era dărăcitor. Curăța și descurca lăria tunsă de pe oi până era bună de țesut haine.

Când a crescut destu1 de mare, Cristofor îl ajuta pe tată1 său la dărăcit dar, în același timp, mergea și la școală unde a învățat să scrie și să citească, să deseneze hărți și schițe marinărești

Aceste schițe erau hărți pentru marinari, care le arătau acestora pe unde să îndrume corabia fără să se lovească de stânci sau bancuri de nisip și cum să navigheze în siguranță dintr-o țară în alta

Pe vremea aceea, Pământul nu era mai mare decât este azi - sau, mai bine spus, oamenii nu știau că era așa de mare. Mai toate țările despre care Columb învățase la școală și majoritatea popoarelor despre care auzise erau în Europa și în câteva părți din Asia și Africa. Genova, orașul în care a trăit

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Columb, era un oraş foarte aglomerat, dar şi foarte hogat.

Era situat la Marea Mediterană şi dintre oamenii care trăiau acolo erau marinari care navigau pe vasele lor spre ţări îndepărtate. Pentru a ajunge alte locuri, călătoareau pe Marea Mediterană, care este o întindere foarte mare de apă, spre Anglia, Franţa, Norvegia şi chiar până în îngheţata insulă de nord a Islandei.Era considerată o călătorie lungă.

Timpurile în care a trăit Columb nu erau aşa cum sunt cele în care trăim noi astăzi. Oamenii se certau mereu şi se băteau pentru una sau alta, iar marinarii dintr-o ţară încercau să prindă şi să fure corăbille sau lucrurile celorlalţi marinari sau negustori dintr-o altă tară. Aceasta înseamnă piraterie, iar un pirat, după cum ştiţi este socotit a fi un om rău.

Dar pe vremea lui Columb, oamenii nu socoteau că era un lucru aşa de rău să fii şi puţin pirat, deşi ştiau că puteau fi omoraţi dacă erau prinşi. Aşa că, aproape toţi marinarii erau pe jumătate piraţi. Orice băiat, care trăia pe malul mării şi care vedea corăbiile şi marinarii, visa să călătorească şi el spre tările îndepărtate, să vadă toate locurile ciudate şi să facă toate faptele curajoase despre care povesteau corăbierii. Mulţi dintre băieti spuneau că şi-ar dori să devină piraţi şi să se lupte cu alţi marinari şi chiar demonstrau cât puteau fi de putemici, curajoşi şi viteji.

Corumb era unui dintre aceştia. Era un băiat căruia îi plăcea aventura. Nu-i plăcea să stea acasă în linişte cu tatăl său să descurce lâna încălcită. Credea că era mult mai plăcut să călătoreşti pe mare şi să fii un căpitan brav sau un negustor bogat.

Dorinta lui de a pleca pe mare s-a implinit la vărsta de paisprezece ani. Exista pe atunci un căpitan al unei corăbii care venea din când în când în Genova şi care avea acelaşi nume cu el - Columb. Nu era nici o legătură între ei, dar micul Cristafor a reuşit cumva să-l întâlnească printre cheile Genovei. Poate

că a făcut nişte comisioane pentru el sau poate că a ajutat cu câteva hărţi marinăreşti care ştia să le deseneze atât de bine. În orice caz, a plecat pe mare cu acest căpitan Columb, ca servitor, a mers la războaie cu el, iar ca băiat a avut o viaţă destul de aventuroasă.

Marinarilor le place foarte mult să povestească despre aventurile lor măreţe sau despre ţările sau tărâmurile îndepărtate. Columb a ascutat multe astfel de poveşti şi a auzit multe lucruri minunate despre un ţinut foarte bogat, departe spre est, pe care oamenii îl numeau Chitai.

Dacă vă uitaţi în cărţile voastre de geografie, nu veţi găsi pe hartă un astfel de loc cu numele de Chitai, dar veti găsi China Ceea noi numim astăzi China, pe vremea lui Columb se numea Chitai. Despre acest tinut din estul îndepărtat se spuneau poveşti grozave. Se spunea că regii acelor ţinuturi locuiau în case de aur, că erau acopeţi cu perle şi diamante şi că cei de acolo erau atât de bogaii, încât banii se găseau precum pietrele pe stradă.

Toate acestea îi făceau pe marinari şi pe negustori, care erau pe jumătate piraţi, să fie foarte nerăbdători să apuce drumul spre Chitai şi să ia din aurul, bijuteriile, mirodenille şi splendorile care se găseau acolo. Însă Chitai se afla la sute de mile depărtare de Italia, Spania, Franţa sau Anglia. Pentru a ajunge acolo, trebuiau să traverseze deşerturi şi munţi, mări şi râuri, aşa că au fost nevoiţi să renunţe fiindcă nu aveau cum navigheze până acel loc.

În cele din urmă, un bărbat pe nume Marco Polo, un om curajos şi un călător vestit, chiar a mers acolo, în ciuda tuturor obstacolelor. Iar după ce s-a întors, poveştile sale au fost atât de surprinzătoare, încât ceilalţi oameni au vrut şi mai mult găsească o cale de a merge cu corăbiile lor în Chitai, pentru a vedea toate acestea cu achii lor.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Dar, bineînțeles că nu puteau să navigheze peste deșerturi și munți, și au fost foarte mâhniți când și-au dat seama că trebuiau să renunțe Ia acest plan. Asta până când fiul regelui Portugaliei, Prințul Enriques, a spus că el crede că vasele vor putea naviga pe Iângă Africa, ajungând astfel în îndia sau în "Indii"așa cum era numit atunci acest ținut și, în cele din urmă, Chitai.

Dacă vă uitați din nou pe hartă, veți vedea ce călătorie lungă ar fi să navighezi din Spania pe Iângă Africa spre îndia, China și Japonia. Pentru că este o distanță așa de mare, acum zeci de ani s-a construit, după cum știți, Canalui Suez, pentru ca navele să poată trece în Oceanul îndian prin Marea Mediterană, fără să mai trebuiască să ocolească Africa.

Dar când Columb era încă un copil, era mai rău decât acum, pentru că nimeni nu știa cu adevărat cât de mare era Africa sau dacă vasele puteau într-adevăr să o ocolească. Dar Prințul Endques.a spus că el știa că se poate, așa încât și-a trimis corăbiile să încerce. Din nefericire, însă, prințul a murit înainte ca marinarii portughezi,. Bartholomeu Diaz, în 1493, și Vasco de Gama, în 1497, să navigheze jurul Africii și aujngă până în "Indii".

Așadar, în timp ce Prințul Enriques încerca să vadă.dacă vasele puteau naviga în jurul Africii ajungând astfel în Chitai, Columb asculta poveștile spuse.de marinari și se întreba dacă nu cumva exista și un alt drum, mai ușor, care să ducă acolo.

Când a fost 1a școală, micul Columb a învățat că în Grecia a existat, cu o mie de ani înainte ca el să se nască, un om numit Pitagora care a spus că Pământul este rotund "precum minge sau o portocală".

După ce a mai crescut, Columb a început să deseneze hărți și să studieze mările să citească multe cărți și să asculte ce spuneau alți oameni și a început să creadă .că acel om, care se

numea Pitagora, a avut dreptate când a spus că Pământul este rotund, deși toată lumea credea ara plat: iar dacă este rotund, își spunea el, "de ce să încerci să navighezi în jurul Africii pentru a ajunge în Chitai? De ce să nu mergi .la vest de Italia sau Spania și să continui drumul înconjurând Pământul până dai de Chitai? Cred că se poate, își spunea Columb.

Acum, Columb era deja un bărbat, avea treizeci de ani și era un marinar iscusit. Fusese căpitan pe multe vase, navigase spre nord, sud est și știa totul despre corăbii și despre mare. Dar, deși era un marinar bun, când spunea că Pământul este rotund, toată lumea râdea de el și îl considera nebun, "De ce, cum este posibil ca Pământul să fie rotund?" întrebau ei. "Dacă-ar fi așa, toată apa s-ar împrăștia, iar oamenii care trăiesc pe cealaltă parte a Pământului ar sta cu toții cu capul jos și cu picioarele fluturând în aer." și începeau sâ râdă și mai tare.

Dar Columb nu vedea ce era de râs. Credea atât de mult în teoria sa și era atât de sigur că are dreptate, încât a început să caute un rege, un prinț sau vreun mare lord care să-i dea destule corăbii, marinari și bani pentru a încerca să găsească drumul spre Chitai pornind spre vest și traversând Oceanul Atlantic.

Dar Oceanul Atlantic, ale cărui valuri lovesc astăzi stâncile și inundă plajele noastre, era socotit, în zilele lui Columb, un loc înspăimântător. Oamenii îl numeau Marea Întunericului pentru că nu știau ce se află de partea cealaltă sau ce pericole puteau zace dincolo de îndepărtata margine albastră, unde cerul și apa păreau că se unesc formând o linie pe care astăzi o numim orizont. Credeau că oceanul se întindea până la capătul acestei lumi plate, ducând spre un loc nevăzut de nimeni, dincolo de marginile Pământului și că în acest loc trăiau uriași și spiriduși, dragoni și monștri și tot felul de animale teribile,

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

care prindeau corăbiile şi pe marinari şi-i distrugeau.

Aşadar, când Columb a spus că vroia să plece spre acest tărm de la capătul lumii oamenii 1-au crezut mai mult decât nebun. Spuneau că este un om rău şi că trebuie pedepsit

Însă toate aestea nu-l speriau deloc pe Columb. Aşa că a continuat să încerce Umbla din loc în loc încercând să facă rost de corăbiile şi marinarii de care avea nevoie şi pe care era determinat să le obţină. Aşa cum veţi vedea în următorul capitol, a cautat ajutor în fiecare loc unde credea că-l poate găsi: la cei de acasa, în oraşul Genova, unde trăise şi se jucase când a fost copil, la oamenii care trăiau în frumosul oraş construit în mare - Veneţia, la regele Portugaliei, al Angliei, al Franţei, la regele şi regina Spaniei. Dar, pentru mult timp, nimeni nu a vrut să audă de acest plan, nebunesc şi periculos, acela de a merge în Chitai traversând Marea Întunecată ţi tărâmul de dincolo. Îi spuneau că nu va ajunge niciodată viu acolo.

Şi astfel Columb a trebuit să aştepte. Iar în acest timp părul îi devenea din ce în ce mai alb, deşi nu era încă un om bătrân. Se gândise atât de intens la această călătorie, muncise şi sperase atât de mult, încât la patruzeci de ani arăta ca un om bătrân. Dar niciodată nu s-a îndoit de ceea ce credea. Ştia că avea dreptate şi că întro buna zi va gasi Indiile şi va naviga spre Chitai.

Capitolul II
Ce credeau oamenii despre această idee

Nu vreau să credeti că primul om care a spus că Pământul este rotund sau că primul marinar care a navigat spre vest, traversând Oceanul Atlantic, a fost Columb.

Nu, nu a fost el. Şi alţii, înaintea lui, au crezut că Pământul este rotund şi au navigat pe Oceanul Atlantic. Dar nu a existat nici un marinar care a crezut că Pământul este rotund şi care a încercat să dovedească acest lucru traversând Atlanticul. Aşa că vedeţi, Columb a fost primul care a spus: "cred că Pământul este rotund şi voi dovedi că este aşa, navigând spre ţinuturile care se află pe cealaltă parte a Pământului".

Columb, chiar a estimat dimensiunile Pământului. În cărţile voastre de geografie, vi se spune că circumferinţa Pământului, adică acea linie trasă în jurul iui, este de aproape 25.000 de mile. Columb a calculat cu atenţie şi a văzut că circumferinţa Pământului era în iur de 20.000 de mile. "Dacă aş porni din Genova", a spus el, aş merge drept înainte până aş ajunge din nou în Genova, aceasta ar însemna că am parcurs 20.000 de mile". Se gândea că ţinutul Chitai s-ar întinde atat de mult pe celaltă parte a Pământului încât dacă va merge spre vest în loc de est, va trebui să navigheze numai 2.500 sau 3.000 de mile.

Dacă aţi studiat geografia cu atenţie veţi vedea ce greşeală a făcut Columb.

Din Spania până în China (sau Chitai, cum era numită atunci) sunt aproximativ 12.000 mile însă, faţă de Spania, America se află la o distanţa de numai 3.000 de mile, iar dacă citiţi toată această poveste până la sfârşit veţi vedea cum greşeala lui 1-a ajutat să descopere America.

V-am spus mai devreme că, încă de când era un copil şi rătăcea prin cheile Genovei, privind corăbiile care mergeau spre est şi vest, vorbind cu marinari şi vrând din tot sufletul să ajungă şi el pe mare, Columb îşi dorea foarte mult facă ceva măret. Poate ceea ce învăţase la şcoală, despre unii oameni care au spus că Pământul este rotund, şi ceea ce auzise pe chei despre minunile din Chitai, l-au făcut să se gândească şi să viseze că ar fi posibil ca o corabie să pomească în jurul

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Pământului fără să cadă de pe el. Oricum, nu a încetat să se gândească, să viseze şi să-şi dorească acest lucru până când, în sfârşit, a început să-şi realizeze visul.

Unii dintre marinarii, de care v-am spus în capitolul anterior, pe care Prințul Enriques al Portugaliei îi trimisese pe mare pentru a încerca să navigheze în jurul Africii, au descoperit două grupuri de insule situate în Atlantic pe care le-au numit insulele Azore, sau insulele şoimilor, şi insulele Canare, sau insulele Căinilor. În 1470, când Columb se afla în Portugalia, a întâlnit o tânără al cărel nume era Philippa Perestrelo, iar în 1473 s-a căsătorit cu ea.

Înainte de a muri, tatăl Philippei a fost guvernator în Porto Santo, una dintre insulele Azore, iar Columb, impreună cu soția sa, s-au dus să locuiască acolo. În casa guvematorului, Columb a descoperit un număr mare de hărți şi desene, în care apăreau porțiuni din ocean pe care el nu le mai văzuse înainte şi care l-au făcut să fie şi mai sigur c-a avut dreptate atunci când a spus că dacă ar pleca spre vest ar putea ajunge în Chitai.

În acel timp, trăia in Florența, un oraş din Italia, un bătrân care se numea Toscanelli. Era un mare erudit, care studiase astrele şi făcuse hărți şi era foarte înțelept. Cum Florența nu era prea departe de Genova, Columb auzise cât de înțelept şi de învățat era bătrânul Toscanelli. Aşa că, în perioada cât a trăit în insulele Azore, Columb i-a scris acestui învățat, întrebându-l ce credea despre ideea lui potrivit căreia un om poate naviga în jurul lumii, ajungând până în Indii, iar în final să găsească ținutul Chitai.

Toscanelli i-a scris lui Columb şi i-a spus că ideea lui este foarte bună şi că ar fi un grozav dacă ar avea curajul să încerce. "Poate vei găsi", a spus el, "toate acle lucturi extraordinare care ştiu că se află în Chitai: marile oraşe cu poduri din

marmură, case din marmură imbrăcate în aur, giuvaeruri, mirodenii şi pietre prețioase şi multe alte lucruri minunate şi nemaivăzute". "Nu e de mirare că vrei încerci", a mai spus el, "pentru că dacă vei găsi această țară, va fi ceva mnunat atât pentru tine, cât şi pentru Portugalia.

Toate acestea l-au făcut pe Columb să devină şi mai hotărât. Dacă acest bătrân învățat i-a spus că avea dreptate, atunci însemna că aşa era. Aşa încât a părăsit insulele Azore şi a plecat în Portugalia. Se întâmpla în 1475, iar de atunci timp de şaptesprezeee ani, Columb a încercat să găsească un rege sau un prinț care să-l ajute să pornească spre vest în căutarea tinutului Chitai.

Dar nici unul dintre cei care ar fi putut să-l ajute, dacă ar fi vrut, nu au crezut în el. Aşa cum vă spuneam mai devreme, toata lumea eredea că este nebun. Regele Portugaliei, al cărui nume era Juan, a făcut un lucru foarte nepoliticos, pe care sunt sigur l-ați considera o glumă răutăcioasă. Columb s-a dus la el eu gândul de a-i spune despre planul său şi pentru a-i cere corăbii şi oameni. Regele şi dregătorii săi au refuzat să-l ajute: dar Regele Juan şi-a spus astfel: "Poate că există ceva în toate acestea pentru care merite căutarea, iar dacă este aşa, poate că ar fi mai bine să-i trimit pe oamenii mei să găsească acest tinut şi să păstrez eu banii pe care Columb ar fi trebuit să-i ia pentru el. Astfei încât, într-o bună zi, regele a copiat notițele pe care Columb i le lăsase şi le dădu unuia dintre căpitanii săi, fără însă a-i spune lui Columb vreo vorbă despre toate acestea. Căpitanul portughez plecă spre vest, în direcția pe care Columb o marcase în notițele sale, dar o furtună năprasnică se abătu asupra lor şi i-a înspăimântat aşa de tare pe marinari, încât au făcut repede cale întoarsă. Apoi au îneeput să-l urmărească pe Columb şi să-l acuze că-i băgase într-un asemenea necaz. "Te puteai aştepta să apară pământ din senin",